

en Retteelse, som ikke indeholder noget virkeligt nyt; men blot gaar ud paa en Klargørelse, idet „danst“ lættes foran „ugift Kvinde“. Hele den Række Personer, der nævnes, henføres til det fælles Adjektiv „danst“, hvad der ikke er Tvivl om efter Sammenhængen; af lignende Grund er Forslaget under Nr. 9 stillet. — Under Nr. 10 have vi efter „Enke“ ment udtrykkeligt at burde tilføje „eller fraskilt Hustru“. Der vilde sagtens ikke være Tvivl om, at man vilde behandle hende paa samme Maade, efter samme Regel, som er givet om Enker, men en utrykkelig Udtalelse kan dog maaske ikke være uhenigtsmæssig, særlig fordi man derved vil klare, at man ikke under samme Regel tænker sig den frasepareerede Hustru, da det er ganske ulikt, om ikke Ugtestabet og Samlivet fornys.

Vi have dernæst udtrykkeligt ment, at den Fortabelse af Indfødsret, der er Tale om i denne Paragraf, i Virkeligheden kun er betinget. Efter § 8 kan jo den, der har haft danst Indfødsret, men har fortabt den som Følge af sit lange Ophold i fremmed Land uden at forbeholde sig den ved en Erklæring, generhverve den ved Tilbageflytning. Vi finde det meget rigtigt, at han saaledes kan generhverve sin Indfødsret, men hvis man betragter Fortabelsen som definitiv, kan man rejse det Spørgsmaal, om ikke Generhvervelsen er i Strid med Grundloven, for saa vidt der efter Grundloven synes at maatte kræves en Lov dertil. Imidlertid vilde det jo være formalistisk, thi den virkelige Mening er, at den Fortabelse af Indfødsret, her er Tale om, kun er foreløbig, kun er betinget, hvilket man atter kan udtrykke saaledes, at Indfødsretten bevares, men at den hviler, indtil de Omstændigheder indtræde, som § 8 anfører. Alt klar gøre dette tilsigter det Endringsforslag, som er stillet under Nr. 11, hvor der altsaa i § 7 foreslaas tilføjet efter „(Statsborgerrret)“ „iffr. dog § 8“, hvilken Tilføjelse viser, at den hele Fortabelse, der i denne Paragraf er Tale om, kun er en betinget.

Endringsforslag under Nr. 13, som endnu staar tilbage, gaar ud paa en Retteelse af Ordene, saa at der i Stedet for „fyldt det 21de Aar“ sættes „opnaaet Indfødsret efter Forordning 15de Januar 1776 § 9“, som nemlig maa antages at medføre Indfødsrets Erhvervelse paa et tidligere Tidspunkt, end Lovforslaget vilde forudsætte. Det er en Retteelse, som vi mene kan gøres uafhængig af, at man i øvrigt i § 2 har bevaret den henvisning til 22 Aars, henholdsvis 21 Aars Alderen, som Ensartethed med den spanske Lov gør ønskelig. — Saa

have vi endelig foreslaaet en Tilføjelse af et nyt Stykke til § 12, som gaar ud paa, at denne Lov gælder for alle Dele af den danste Stat. Vi have ment ikke at burde undlade at have en saadan Bestemmelse i denne Lov, som skal være grundlæggende for Indfødsrets Erhvervelse og Fortabelse. Loven skal være en Rigslov i Ordets strengeste Forstand, ligesom alle tidligere Bestemmelser om Indfødsret have været det, hvilket jo bekræftes eller stadfæstes derved, at den islandste Forsatningslov og Kolonialloven for de vestindiske Øer indeholde Bestemmelser om Indfødsret. Vi udtale udtrykkelig, at denne Lov skal gælde for alle Dele af den danste Stat og i redaktionel Forbindelse staar dermed Forslaget under Nr. 5. — Hermed tror jeg tilstrækkelig at have omtalt de stillede Endringsforslag, hvilke jeg skal anbefale til Vedtagelse tillige med Lovforslaget, ændret derved.

S. Jensen: Da jeg første Gang gennemlæste det foreliggende Lovforslag med Bemærkninger og øvrige Bilag og sammenlignede det med de nuværende Lovbestemmelser, tiltalte Forslaget mig i høj Grad, og ikke mindst tiltalte mig den Bestemmelse, at herefter skulde Statsborgerrret og Indfødsret være identiske eller ensbetydende. Dels, fordi jeg anser det for uheldigt, at vi have tre Klasser af Undersaatter her i Landet, og dels fordi det nuværende Statsborgerbegreb er i mange Stykker noget taaget, synes jeg, det vilde være en Forbedring, om disse to Begreber blevne gjorte ensbetydende. Jeg kan imidlertid ikke slette rettere, end at det da vil være nødvendigt, at der ogsaa vedtages en Lov, hvori der gives nærmere Bestemmelser om det mere løse Undersaatsforhold, som ikke kommer ind under denne Lov. Denne Tanke var ogsaa paa Omiale i Udvalget, men da det blev klart, at der ikke var paatænkt et Lovforslag om en nøjere Bestemmelse af det mere løse undersaatlige Forhold, kunde jeg nok indse, at det vilde medføre mange Ubehageligheder, dersom vi her knyttede Statsborgerretsbegrebet sammen med Indfødsrets begrebet, og derfor sluttede jeg mig til det øvrige Udvalg med Henyn til at indskrænke Lovforslaget til kun at angaa Indfødsret. Men naar Lovforslaget bliver saaledes indskrænket til kun at angaa Indfødsret, bliver det for mit Vedkommende et Spørgsmaal, om det ogsaa er Ulejligheden værd at lovgive herom. Det er jo vel bekendt, at hver Gang der bliver givet en ny Lov, kunne vi lempe paa mange uheldige Bestemmelser i vor ældre Lovgivning, men for det meste kan der da komme ny